

СЪВЕТ ЗА ПАРТНЬОРСТВО КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ПРОТОКОЛ № 02

**от заседание на Съвета за партньорство към ВСС, проведено
на 24.04.2026 г.**

Днес, 24 април 2026 г., петък, от 10.00 ч. в зала 101, ет. 1 в сградата на Висшия съдебен съвет – гр. София, ул. „Екзарх Йосиф” № 12, и паралелно с видеоконферентна връзка, се проведе заседание на Съвета за партньорство към ВСС.

На заседанието присъстват:

Г-жа Вероника Имова – съпредседател, член на Висшия съдебен съвет, се явява лично;

Г-н Стефан Петров – член на Висшия съдебен съвет от Прокурорската колегия на ВСС, се явява лично;

Г-н Евгени Иванов – член на Висшия съдебен съвет от Прокурорската колегия на ВСС, се явява лично;

Г-жа Сибила Симеонова – съдия във ВАС, представител на Асоциация на българските административни съдии, упълномощена от съдия Любомир Гайдов (участва онлайн);

Г-жа Росица Велкова – съдия в Софийски районен съд, представител на Българска съдийска асоциация, упълномощена от съдия Даниела Попова (участва онлайн);

Г-жа Ваня Тенева – съдия в Районен съд – Стара Загора, представител на Съюза на съдиите (участва онлайн);

Г-жа Мария Терзийска – заместник-председател на Окръжен съд – Варна (участва онлайн);

Г-н Стоян Иванов – следовател в Окръжна прокуратура – гр. Бургас, представител на Камарата на следователите (участва онлайн).

Отсъства прокурор Даниела Ангелова съпредседател на Съвета за партньорство, поради отпуск.

Гости на заседанието са Даниела Марчева – член на Съдийската колегия на ВСС и ръководител на работната група,

създадена от Пленума на ВСС във връзка с дигитализацията на заповедните производства, и Михаил Алексов – председател на Районен съд – Перник и член на работната група.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Имаме необходимият кворум и предлагам да открием нашето заседание.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявам се много, че Ви прекъсвам, колега Имова, с колегата Алексов в 10,30 ч. имаме среща с Висшия адвокатски съвет и „Информационно обслужване“ във връзка с ЕИСС. Имате ли нещо против да изтеглите за разглеждане точката за заповедни дела като първа, за да можем да се включим?

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, предстои да обсъдим втората точка като първа в дневния ред днес? (Чува се: Не възразяваме). Не виждам отрицателни становища. Допускаме разглеждането на точка втора от дневния ред „Проблемни въпроси при функционирането на модул „Централизирано разпределение и електронна обработка на заповедните дела“, интегриран с ЕПЕП“.

Преди това, Ви докладвам постъпилата молба от колегата Иванов от Камарата на следователите за оттегляне на точка трета, тъй като предстои обсъждането ѝ в Професионалната гилдия на следователите и прокурорите, така че моля, да се съгласим да оттеглим третата точка от дневния ред „Предложения за законодателни промени, свързани с възходящите рангове на следователите“. Тази точка ще се обсъди преди това на общо събрание на следователите, насрочено за 25-ти, след което ще имаме яснота всъщност какво е мнението на колегите по тази тема.

И така, откривам дискусията по точка втора от дневния ред. По-компетентни от колегите, които в момента ще чуем, няма по темата. Темата е поставена от редица съдии в страната от районните съдилища – Районен съд-Кюстендил, Районен съд-Ихтиман, Районен съд-Лом, Районен съд-Шумен, Районен съд-Нови пазар. Колегите депозираха писмени становища, в които отразяват виждането си за някои проблеми във връзка с централизираното разпределение на заповедните дела. Споделят, че критериите, заложили за справедливо разпределение на заповедните дела следва да се подобрят, сочат някои нарушения в алгоритъма, не са

съгласни с оценката на натовареността и дават съответни предложения за промени във функционалността на модула.

Предоставям думата на колегата Марчева като ръководител на работната група.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Уважаеми колеги, малко ми е странно, че след като вече мина Съдийска колегия, има насрочено специално заседание за тази част. Влиза без конкретен повод тази тема, вероятно има някаква причина. Но ще обясня, защото форматът в момента по никакъв начин няма да допринесе за каквото и да било изясняване на позициите, защото от момента, в който постъпиха първите писма - всъщност те са от 13 съдилища до този момент от общо 128 районни съдилища, има изписани и отговори, и доклади, и т.н. Аз искам да направя една забележка – не става въпрос за проблеми, а става въпрос за затруднения. Те имат различен произход, идентифицирани са, ние сме разширили работната група, поканили сме колегите от тези съдилища да се включат. Вече направихме едно заседание - изключително ползотворно беше, разделихме се на подгрупи.

Има три основни направления в тези затруднения с работата с модула от тяхна страна. Едното е свързано с разпределението, което е много разбираемо поради това, че все пак тези съдилища са получавали далеч по-малко заповедни преди 1 юли 2025 г. Естествен е интересът им сега, след като близо 10 години след приемането на ПОНС (Правилата за оценка натовареността на съдиите), да се иска преосмисляне, защото разбираем е стремежът да се възстанови този брой дела, който те са имали като натовареност преди реформата. Така че там ще разсъждаваме и обсъждаме техните предложения за изменение на правилата за разпределение, които аз и предполагахме, че и колегите от старата работна група – тези, които всъщност направиха реформата, до този момент не сме чули обосновани или по-скоро, как да кажа, основателни аргументи срещу това как да бъдат променени. На този етап аз считам, че въпреки, в смисъл не въпреки, а напротив, с оглед техните възражения аз мисля, че всъщност ние сме се справили перфектно от гледна точка на алгоритъма. Разбира се, може би изкуствен интелект би се справил по-добре с това да преценява във всеки един момент каква е

натовареността на всеки един съдия и така да разпределя – тогава ще е най-справедливо, но към този момент това е, с което разполагаме.

Колегата Терзийска вероятно ще разкаже, тя е най-самоотверженият колега, който съм виждала в работата си като член на Съвета. Осем години упорства и работи почти сама в работните групи за натовареност. Тя пое ангажимента да направи сега актуализации на коефициентите за натовареност, а именно с оглед целите на разпределението на заповедни дела. Знаете, колеги от Съдийска колегия, че няколко временни работни групи накрая все катастрофираме, защото стигаме до момента кой ще оценява тези, които оценяват труда на съдиите, тоест получава се една липса на обективност в крайните коефициенти, които се получаваха в определени случаи. Смея да кажа само, че гражданските и наказателните съдии се справиха перфектно, изключително самокритично, за разлика от други колеги, които предлагаха много високи коефициенти на своя собствен труд.

Това е, което бих казала за разпределението.

По отношение на визията, нотификации и т.н., свързани с работата на модула, всъщност съществените проблеми са тези, които всъщност ги има в ЕИСС, но ние няма как да преодолеем това, което в ЕИСС е заложено като проблем и все още не е решено толкова години след това. Това е и делата да бъдат разглеждани по хронология. Това са и процесите на връчване на книжа, призоваване и т.н. Това са всъщност хронични проблеми, които сега, заради това, че заповедните дела се гледат изцяло в електронен вид, така да се каже, придобиха една особено голяма острота.

Ние направихме всичко възможно, когато се правеше техническото задание за модула, да преодолеем недостатъците на ЕИСС, но в крайна сметка не можехме да засегнем и другите модули, тоест ние можехме да направим само това, което засяга заповедните, но общите процеси, например разпределението на дела вътре в съда следва логиката на ЕИСС, а не а модула. В момента ще се опитаме да направим чрез този модул да се намесим в разпределението на заповедни дела вътре в съда и това е подготвено под формата на изменение в правилата за

рапределение на заповедни дела, което ще внесем в Съдийска колегия, защото тя е органът, който издава тези правила съгласно чл. 9, ал. 3 от Закона за съдебната власт.

Друго какво мога да кажа? Всеки съдия има различно виждане как точно ще му е най-удобно да работи с този модул. Ние разбираме това и се опитахме да обобщим всички възможни визии или т.нар. интерфейс на този модул, за да му е удобно на всеки съдия и да не пропуска нито един документ, нито един процес или етап в разглеждането на заповедното дело именно защото той е изцяло в електронен вид. На някои това им харесва по различен начин, на други – по друг, и в момента това, което ще направим с разширената работна група, е да намерим някакъв компромисен вариант, така че всички, така да се каже, да изпитват комфорт при работата с този модул.

Друго, което ми е важно да отбележа, от срещите, които направихме и последващата среща в района на Благоевградския окръжен съдебен район, там бяха и колегите от Кюстендил – тяхното писмо беше първото, ние установихме, че има едно затруднение в работата с модула, непознаване, така да се каже, на особеностите. Примерно те не знаеха как да си направят лични профили и оттам идваха много затруднения. Аз даже се чудя как са работили досега 8 месеца. На практика, това, което е много важно за мен като извод, е, че ние трябва да осигурим допълнително обучение по райони. Даже вчера с колегата Алексов обсъждахме варианта да се направят видеоклипове, в които да се показва целият процес стъпка по стъпка за отделните функции на модула, което може би ще бъде много удобно за всеки, когато има възможност, да си го гледа, защото от тези срещи, които направихме по апелативни райони, не всички колеги успяха да дойдат, имаше много, които бяха в заседания, в отпуски и т.н., а така ще им е удобно да го гледат във всеки един момент. Това е едното.

Другото, което е свързано с държавните такси, което според мен е съществен проблем и което за мен лично е истинският проблем в този модул, но той, както знаете, колеги - членове на Съвета, е породен от обстоятелството, че не се възприе предложението на работната група и моето за единна,

централизирана сметка, по която да се внасят всички държавни такси по заповедните дела. Тогава нямаше да имаме тези проблеми. Аз Ви го казах и тогава, но за съжаление не срещнах разбиране. Не бих искала да кажа: „Казах ли Ви, че ще имаме проблеми?“, но така или иначе, е факт. Това, което можем да направим в момента, защото не знам с колко време разполага този Съвет – не е достатъчно много, бихме могли да внесем изменение в Наредба № 6 и да задължим всички лица, които, така или иначе, са задължени да внасят по електронен път заявления – това са всички търговски дружества, адвокати - да внасят таксите си чрез виртуалния ПОС, тоест през ЕПЕП, което на практика според мен би могло да осуети проблемите с т.нар. прихващания. Не е в класическия правен смисъл „прихващане“, просто, когато се внесе таксата в един съд, а друг съд разглежда делото, съдът, който разглежда, да има възможност много бързо и лесно да установи внасянето на тази такса, защото тя в крайна сметка, като е внесена през този виртуален ПОС, ще има и свързаност, и отчетност. Това е единственото, което можем да предложим на този етап като компромисен вариант, но има, така да се каже, необходимост и от доусъвършенстване на модула и на ЕИСС в тази част, за което, разбира се, вероятно ще трябват средства..

Това е, което мога да кажа, ако колегата Алеков може да ме допълни с още неща. С една дума, всичко е под контрол. Направили сме максималното възможно, за да съберем обратна връзка и да анализираме, и да действаме съобразно предложенията на колегите.

Аз все пак искам да отбележа, че ако този модул не работеше, нямаше да се чака 8 месеца, за да, така да се каже, да се пишат писма. Ако си спомняте с ЕИСС, още на първата седмица имахме съдии пред Съвета, които искаха незабавно спиране на ЕИСС и т.н. Осъзнавам, че дигитализацията не е комфортен процес. Аз самата съм аналогова като виждания и на мен също ми е много трудно, но това беше, така да се каже, лошото, неизбежната последица от централизираното разпределение. Няма друг вариант, просто нямаше как да го решим другояче, за да разпределим натовареността между районните съдии. В тази връзка аз ще помоля все пак да държите сметка и за писмото на Районен съд-

Пловдив, в което много точно е описано и какви са предимствата на този модул, извън това, че в Районен съд-Пловдив в момента не получават заповедни дела по чл. 410 и те са с висока натовареност, разбира се, но самите технически подобрения от това, че могат да се ползват структурирани данни и да се генерира съдържание, тоест, на практика, както казва колегата Цветанов от Раднево, за 7 – 8 дни се генерира заповед за изпълнение. Така че разпределението между 5 и 7 заповедни дела на ден на съдия в тези съдилища, които се оплакват, аз не мисля, че това е прекомерност. Може би е добре да се държи сметка за другата натовареност, която е особено съществена по отношение на натовареността на колегите, но ако ми позволите това отклонение, сит на гладен не вярва, това е. И затова тук е много важно да бъдем много обективни и да държим сметка за истинските параметри на натовареността на районните съдилища.

И нещо още друго да кажа. Законът за личния фалит към този момент - мисля, че от 1 януари влиза в сила – във всички 128 районни съдилища има общо образувани 4 дела, тоест опасенията, че ще има 40 000 нови дела годишно за районните съдилища към този момент въобще не се сбъдват вероятно заради много усложнения ред, по който се иска личен фалит, и т.н., което е добре за нас, защото наистина тогава щеше да е много проблемно за колегите от районните съдилища.

Благодаря Ви! Извинявам се за дългото изложение! Можеше и писмено да го направя, но нямах време. Благодаря!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, колега Марчева!

Да поясня, че Съветът за партньорство неслучайно се ангажира с тази тема. Тя е в унисон с вълненията на почти всички районни съдии в страната, разглеждащи заповедни дела, и това е причината ние да се сезираме. Ценното на тази дискусия е връзката на Съвета за партньорство с Вас, членовете на работната група. Разбира се, че оценяваме Вашия труд, но е много важно и представителите на професионалната общност да чуят тези аргументи, което пък ще допринесе за решаването на някои затруднения във функционирането на модула и ще повиши доверието и оценката на работата Ви. Възхищавам се от обстоятелството, че за толкова кратко време Вие преодоляхте всякакви трудности в работата в системата, но беше необходимо да

се изяснят някои институционални въпроси, които биха били решими с помощта на Висшия съдебен съвет, и други, технологични въпроси, които, естествено, следва да се отнесат към ангажимента на „Информационно обслужване“, на модулите и на функционалността, която следва да се подобри в модула за разпределение на заповедните дела.

Благодаря Ви за участието и Ви желая успех! Но бих искала да подчертая, че всъщност като че ли основните вълнения сред районните съдии, особено от малките районни съдилища, които бяха засипани със заповедни дела в последните месеци, е това да се решат институционално някои въпроси, например с повишаване коефициента за натовареност, което е всъщност ангажимент на Висшия съдебен съвет. Да се съобразят определящите фактори, които способстват за решение в посока да се увеличи този коефициент, като например при разглеждането на неравноправните клаузи, на недействителните договори, което – поне от материалите, които получихме във Висшия съдебен съвет в Комисията по правни въпроси, е масово поставян въпрос за решаване и съдиите полагат допълнителни усилия, за да изясняват тези обстоятелства в хода на заповедното производство. Така че институционално имаме изключително важен ангажимент да съдействаме на колегите, за да се постигне целта на централизираното разпределение на заповедните производства. Благодаря колега Марчева и Ви желая успех по-нататък!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви! И на Вас, колеги, успех!

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Хубав ден!

МИХАИЛ АЛЕКСОВ: Тъй като приключихте тази точка, освен и аз да кажа: Приятен ден и спорна работа!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Имате ли да добавите към казаното от колегата Марчева като член на работната група и като съдия, който е бил натоварен с относително най-много заповедни дела?

МИХАИЛ АЛЕКСОВ: Това, което мога да добавя, е, че наистина всяко едно начало е трудно. Знаете, когато стартира ЕИСС, сигурен съм, че и колегите от прокуратурата ще потвърдят, че стартът на УИС също е имал своите затруднения в началото, но така или иначе, преминаването през една детска възраст води до

едно по-добро израстване, така че в модула, въпреки че положихме огромни усилия, преди да стартира модульът, на 1 юли имаше предизвикателства, пред които трябваше бързо да реагираме. Смятам, че всичко, което сме могли като усилия, сме го положили адекватно и модульът работи добре.

Голямо значение за това какво усещане за натовареност ще чувстват колегите и съдии, и съдебни служители, има начинът, който се организира работата. Затова смея да твърдя, че в Перник, въпреки че получаваме всеки месец най-много дела – електронни, заповедни, тази революция с дигитализацията я преживяхме доста плавно, защото едно от нещата, които взех като решение в началото, беше, че ще продължим да имаме хартиени дела, тоест ние първите месец - два имаме и хартиени дела. Постепенно започнахме да намаляваме обема на разпечатваната хартия, докато не преминахме изцяло към работа в електронна среда, тоест ние вече не ползваме хартия по тези електронни дела. Имахме затруднения как да водим бележки по електронните дела. Разбира се, намерихме и за това решение и в момента, въпреки че делата са електронни, ние можем да си водим бележки и да отразяваме по кое дело какво е направено, за да може много по-бързо, без да се налага да се преглежда цялото дело, да се вземат последващите мерки.

По отношение на нотификациите бяха намалени според мен част от ненужните нотификации. Не мога да не споделя обаче с Вас, че на последната среща, която направихме на 22 април, включително вече и с представителите на разширената работна група, направих предложение за намаляване броя на нотификациите, защото има нотификации, които са за връчено съобщение по чл. 47 – залепено, които се дублират по един, по два пъти, защото се изпращат две съобщения за залепване, включително и съобщение, което е за връчване на лицето, ако то бъде намерено на адреса, тоест имаме три нотификации за едно и също нещо. Аз предложих двете нотификации да отпаднат и да следим само дали съобщението е връчено, или не е връчено. Част от колегите от работната група обаче изразиха несъгласие с това предложение, което илюстрира затруднението, което имаме, за да

намерим най-добрия баланс, когато говорим за един такъв модул за работа изцяло в електронна среда. Това е, което аз мога да добавя.

Смятам, че вече с разширената работна група ще има повече идеи, повече предложения, разбира се, повече гледни точки, което ще води и до по-трудно вземане на решения, но смятам, че резултатите ще бъдат удовлетворяващи за по-голяма част от колегите или поне така се надявам.

Благодаря Ви!

Ако има въпроси, съм готов да отговарям.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Има ли въпроси от страна на членовете на Съвета за партньорство, съдиите?

МАРИЯ ТЕРЗИЙСКА: Аз съм запозната не в детайли, но в голяма степен с тяхната работа. Мога да допълня нещо във връзка с отправените въпроси касателно разпределението на делата, но не е нещо, което, ако колегите имат ангажимент, може и след това. Благодаря!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви!

Другите колеги, колегите от Съюза на съдиите, от Българска съдийска асоциация?

ВАНЯ ТЕНЕВА: Само искам да добавя, че нашето предложение за обсъждане на заповедните производства беше още януари месец, преди да постъпят писмата от провинцията, и като цяло Съюзът на съдиите подкрепя реформата, тоест смята, че наистина трябва да има изравняване на натовареността. Въпросът е този голям обем от заповедни производства, които се струпват на колегите, как са обработват чисто електронно, тоест проблемът според нас донякъде е в софтуера на ЕИСС, както и ако е възможно, да се помисли малко върху алгоритъма, защото и в самите съдилища се получава неравномерна натовареност по отношение на заповедните производства в големи размери, в смисъл не става въпрос за разлика от 10 – 20, понякога разликата е по-голяма. Въпросът е наистина как да се промени така софтуерът, че да помага на колегите да обработват по-бързо и не толкова времееко самите заповедни производства. В началото, когато въведоха ЕИСС, имаше една опция за хронологическо проследяване на делото, тоест когато отвориш папката, да

проследиш всички документи, които постъпват по нея едно след друго. Това нещо после отпадна и според мен проблемът е...

МИХАИЛ АЛЕКСОВ: Не, има го и към настоящия момент.

ВАНЯ ТЕНЕВА: Не, не, не е за това, в смисъл, че когато отвориш папката, да виждаш документите, това го няма в момента. Сега влизаш в една папка, отваряш, друга, трета, тоест няма как да го проследиш като страници, както би трябвало да бъде.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Съдия Алексов, Вие сте и в работната група, постоянната мониторингова работна група заедно с колегата Терзийска. Има ли някакъв напредък в усъвършенстване на функционалностите в ЕИСС по отношение на ситуативността на ЕИСС, тоест едно дело да получава всички книжа в неговата папка, а не в различни директории на системата – това, което каза колегата от ССБ?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте, колеги, понеже е и 32 мин, аз ще изляза.

Ще помоля колегата Алексов да остане само докато се изяснят въпросите.

По отношение на това, което каза колегата Тенева, тук е много важно, когато боравим с думите, да има отзад цифрите, защото кое е прекомерно? Тук въпросът е, че разпределението на заповедните дела е въз основа на възприетите коефициенти за тежест. Това означава, че ако алгоритъмът според мен, без никакво преувеличение, е перфектен, въпросът е как оценяваме натовареността. И неслучайно колегите съдии започнаха да обясняват как трябва да вдигнем всъщност коефициента на заповедните дела, защото, видите ли, тяхната относителна стойност ще се вдигне и няма да получават толкова заповедни дела. И на срещата, която направихме завчера, точно това се обсъждаше – ако 0,1 е в момента коефициентът на едно заповедно дело, те предлагаха да стане единица, обаче единица са достатъчно сложни облигационни дела, нали. Точно затова е много важна работата на колегата Терзийска в момента, защото тази преоценка на коефициентите, но тя трябва да е справедлива, защото ако ние мерим справедливо, ще изравняваме справедливо, то оттам идва целият проблем. Ако има проблем с оценяването на натовареността, то рефлектира върху разпределението. Според

мен разпределението включва всички важни фактори – действителния брой съдии, защото знаем, че има много командировани, отсъстващи и т.н., базовата натовареност, тоест тази, която е без увеличаващите коефициенти, именно, така да се каже, за да сме максимално обективни в оценката. Сега, доколко вече са справедливи и адекватни тези коефициенти, които са правени преди 10 години и колко трябва да се актуализират и допълнят, това вече е въпрос на тази работна група. Аз се надявам, че те скоро ще приключат.

Извинявам се много, оставям Ви! Много благодаря за възможността! Ще Ви държим в течение и ще внесем и доклад в Съдийска колегия за това. Хубав ден!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Темата остава отворена. Благодаря на колегата Марчева!

ВАНЯ ТЕНЕВА: Извинявайте, само да допълня нещо. Според мен натовареността идва в голяма степен и от факта, че се обработват много дела в електронна среда, което наистина е доста затрудняващо и съвсем различно, и не е идеята да се разпечатват дела, идеята е софтуерът на ЕИСС да е „user friendly“, в смисъл наистина да помага на съдиите и съответно на служителите, да обработва по-бързо делата, защото в момента софтуерът не го позволява, така че вероятно може би ще трябва да се обсъжда в работната група и възможност за подобрене на софтуера.

МИХАИЛ АЛЕКСОВ: Аз бих Ви репликирал, колега. Смея да твърдя, че софтуерът е доста „user friendly“. Има възможност за експортиране на данните, които са въведени в заявлението за издаване на заповед за изпълнение, и когато са коректно въведени от заявителите, тогава могат да се ползват автоматично от потребителя на системата, тоест на ЕИСС. Така че една заповед за изпълнение, когато няма отхвърлителен диспозитив, се генерира за по-малко от минута, един изпълнителен лист се генерира за по-малко от минута. Проследяването на постъпващите документи с нотификациите, които вече се правят, стига да няма излишни, допълнителни нотификации, които да затрудняват работата, става изключително лесно и когато има достатъчно записки какво е направено по делото, на съдията не му се налага да преглежда цялото дело в електронна среда.

Съгласен съм, че не е идеята да се ползва хартия. Дадох хартията като илюстрация на това, че когато има такъв кардинален преход от аналогова в дигитална среда, е много по-лесно за потребителите този преход да не бъде рязък, а плавен. Затова дадох идеята за хартия. Иначе категорично не е това идеята и ние в Перник вече ене ползваме хартия.

ВАНЯ ТЕНЕВА: Може ли само да споменете за тези записки или бележки, какво имате предвид – че се правят в ЕИСС или как? Само да отбележа, че много колеги сами са си направили саморъчно таблици, за да могат да следят този обем от дела, точно обработката им след това. Няма спор, че много лесно е издаването сега на заповед за изпълнение и изпълнителен лист. Проблемът е после обработката на тези дела, когато са толкова много на брой и са наведнъж. Оттам идва според мен затруднението – от правенето на справки, от факта, че не можеш да ги проследиш, как да кажа, компактно в ЕИСС и колегите си правят свои таблици, в които нанасят данните, но идеята не е допълнително ... (прекъсва, не се чува), но ЕИСС не позволява.

МИХАИЛ АЛЕКСОВ: Веднага отговарям, колега. Значи, в Перник с обема дела, които постъпват, нямаме възможност и лукса да правим отделни таблици, тоест ако трябва да се прави отделна, дублираща едва ли не деловодна програма, в която данните да се въвеждат ръчно, това е ресурс, който не можем да отделим, не можем да го направим, и за мен този подход не е правилен. Това, което казвам – че си водим бележки по делото, е още при обрзуване на делото се изготвя справка за наличието на постоянен, настоящ адрес и дали физическото лице не е починало. Проведохме общо събрание, на което общото събрание на съдиите взе решение да ми възложи на мен да организирам изготвянето на тези справки на всеки съдия, който е заявил желание, без необходимост от издаване на отделни разпореждане, тоест спестяваме един съдебен акт. Въз основа на това решение на общото събрание аз издадох заповед. В момента, в който се направи справка за адреса, през таб „основни данни“, „задачи“, тази информация се записва в „задачите“, тоест изпраща се и директно се приема тази задача. Оттук нататък този запис остава в „основни данни“. Когато адресите са едни и същи – и трите адреса, посочени в заявлението, както и

постоянен и настоящ адрес, ние повече не се занимаваме да правим справки, а връчваме само и единствено на този адрес. Не искам да Ви отегчавам, но смятам, че има такива дребни неща, които в момента могат да се направят с функционалностите, с които ЕИСС разполага – не модульът, говоря за ЕИСС, които да облекчат изключително много работата. Разбира се, след стартирането на модула се натъкваме на доста други проблеми, които не са свързани с работата на модула – проблемите са връчването, различната практика на връчването, различната практика кои са неравноправни клаузи и в коя част заявлението трябва да се отхвърли и в коя не, също е проблем, който възниква и той не е свързан с работата на модула. Може би тук трябва да се намеси ВКС с оглед евентуално становище, защото за тълкувателно решение би било изключителна тежка процедура, но аз го казах и на срещата, която беше на 22 април. Когато имаше проблеми и различна практика със Закона за закрила на детето, ВКС изпрати становище, в което посочи дали родителите са заинтересовани страни, от коя дата следва да се настанява детето, тоест дали от датата на влизане в сила на решението, или от датата на постановяване на административната заповед, и смятам, че няма вече противоречива практика по тези въпроси в районните съдилища в страната. Така че за да се решат проблемите, които колегите изтъкват, трябва наистина един комплексен подход. Безспорно срокът, който е за издаване на заповедта за изпълнение от 3 дни, вече е доста кратък и следва и това да се ревизира. Така че по отношение на работата на модула наистина има затруднения, но смятам, че те могат да се преодоляват и към настоящия момент и да се работи без сериозно затруднение, но трябва да има наистина познаване на възможностите на модула, защото едно от нещата, които се иска, е да се получава още една нотификация, още едно уведомление, когато бъде връчено съобщението през ЕПЕП. Вече има изградена функционалност, когато изтече срокът по връчването в ЕПЕП, тогава да се получава нотификация и когато колегите използват тази функционалност, на тях не им е нужно да разбират дали е връчено съобщението в ЕПЕП, защото с фикцията, която е, съобщеният в ЕПЕП винаги са редовно връчени.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, колега Алексов! Ако нямаме други въпроси към колегата Алексов, да го освободим!

ВАНЯ ТЕНЕВА: Благодарим!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Да, нямаме други въпроси.

МИХАИЛ АЛЕКСОВ: Благодаря за възможността! Наистина съм на разположение на всички колеги, така че с каквото мога да бъда полезен, съм насреща. Благодаря, приятен ден и спорна работа!

ВЕРОНИКА ИМОВА: И на Вас, успех желая, колега Алексов!

Уважаеми колеги, чухме становищата на ръководителя на работната група, становището на съдия от районен съд, той е и председател на Районен съд-Перник. От извора чухме какви са затрудненията в работата на системата. Висшият съдебен съвет има институционалното задължение да реши поставените проблеми - да се получи по-голяма справедливост при постигане на целта за равномерното разпределение на тези дела в страната, тоест да се разтоварят високонатоварените съдилища, а пък нисконатоварените съдилища да не са несправедливо прекомерно натоварвани с голям обем от работа по тези дела. Ще се работи в тази насока и от разширената работна група.

Ако няма други въпроси и становища по...

МАРИЯ ТЕРЗИЙСКА: Аз, ако позволите, мога да допълня, въпреки че не знам дали имаме кворум вече.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, моля да се включите!

МАРИЯ ТЕРЗИЙСКА: Просто да запозная колегите. Аз съм член на постоянната работна група за натовареност от 2016 г. и действително към настоящия момент съм единственият постоянен член по граждански и търговски дела. По ред причини – лични и професионални, другите колеги се отказаха и поради натовареност. Отделно съм и член на работната група за мониторинг на ЕИСС, и двете работни групи са постоянни. Именно във връзка с възможностите и идеята за оптимизация при разпределението на делата, включително след стартиране на електронното разпределение на заповедни дела, в момента в една по-разширена група сме призвани да направим преоценка, ако е необходима, на базовите коефициенти за натовареност по Приложение 3.1, и най-

вече първоинстанционните коефициенти, това са коефициентите за тежест на районните съдилища. В момента продължаваме членовете на тази временна разширена работна група да преглеждаме огромен обем от дела, които ни бяха предоставени от повече от 20 районни съдилища от страната. Действително е огромен обемът, от всяка една група за разпределение са ни предоставени поне по две или по три дела и всъщност трябва целите дела да се изчетат, електронните папки, да се направи оценка – всеки от нас първо самостоятелно, за часовете, които според нас са необходими за разглеждане на делото, защото то това е всъщност коефициентът – превърнати часове в ПОНС, и след това ще се съберем всички, вероятно и присъствено, за да излезем с доклад и становище относно необходимостта от преоценка на базовите коефициенти и тяхното актуализиране. Много е по обем работата и трябва да Ви кажа, че към настоящия момент моето лично виждане е, че да, може би ще има необходимост от актуализиране на част от коефициентите. Едни според мен са завишени, други според мен са занижени. Що се отнася до коефициентите за заповедни дела, там също, да, може би ще има някои интересни изводи, но не мога в момента да избързвам, тъй като още не е приключила работата. Всеки от нас е ангажиран и с ежедневна работа по дела или и административна работа, ако заема функции заместник-председател, ръководител на отделение, затова не върви много бързо работата, но не е поради нашето нежелание. Мисля, че към края на май би трябвало да приключим с анализа и след това да се съберем и да излезем със становище. Това е, което мога да допълня. Благодаря!

ВАНЯ ТЕНЕВА: Ако мога да предложа нещо във връзка с тези коефициенти, може би е хубаво е да ги обсъдим тези коефициенти – не само за заповедните дела, в някакъв момент в Съвета за партньорство, тъй като смятам, че тази работа е доста належаща и не отразяват действително натовареността. Тук трябва да имаме предвид и исковите производства. Това не е включено в днешния дневен ред. Може би да го включим просто като идея за някое от следващите заседания. Не знам дали там се изменят(прекъсва, не се чува) ...има множество произнасяния Когато съдия трябва да се произнася 20 пъти по едно дело, а пък по

другите дела – по един път, не знам дали се гледа това като някаква натовареност.

МАРИЯ ТЕРЗИЙСКА: Да, разбирам Ви. Работата на нашата работна група е да направи анализ и да прецени дали е необходима актуализация на базовите коефициенти, защото има множество произнасяния по делата, включително и това, за което Вие говорите – производствата по чл. 389 от ГПКя, за които съдиите получават допълнителен коефициент натовареност, измерен в абсолютна стойност. Доколкото разпределението на заповедните дела зависи именно от натовареността за съответен период на база базовите коефициенти по делата, това е, което всъщност ние да преценим в тази работна група. Възможно е след това да се прецени и актуализация на някои от допълнителните дейности. Всъщност ние такъв анализ извършихме в края на 2025 г. по друг повод на всички дела - не само в Приложение 3.1, но и 3.2, говоря за гражданските... (получава се микрофония и не се разбира)

МАРИЯ ТЕРЗИЙСКА: Това, което искам да кажа, е, че ние излязохме със становище какви и по какъв начин трябва да се актуализират, и в каква степен, коефициентите по делата – граждански и наказателни, но тъй като ние наистина бяхме доста критични и считам, че много съвместно си свършихме работата, тази работна група беше по нива – колеги от апелативни, окръжни и районни съдилища. Нашите предложения са на разположение на Комисия „Съдебна карта“, но мисля, че не се стигна по-далеч, защото трябваше да има някакво стиковане и с колегите, които разглеждат административни дела, и мисля, че там се получи някакво разминаване в нашите становища по какъв начин и с колко трябва да се актуализират коефициентите за натовареност. Затова мисля, че там не се стигна доникъде, но в момента целта е тази – да се проверят базовите коефициенти по Приложение 3.1, и по този начин считаме, че би могло да се стигне до по-равномерна натовареност, включително проверяваме и коефициентите по заповедните дела. Това е, което е в момента на дневен ред.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, да преминем към първа точка от дневния ред, а именно: по предложение на Съюза на съдиите е депозирано писмо, към което е приложено и проект за правила във връзка с работата от разстояние на съдиите, т.н.

отдалечен достъп, каквато функция има в ЕИСС за съдиите от общите съдилища.

Това е един изключително важен въпрос, защото повдига много други теми за обсъждане. Към настоящия момент темата е била предмет на обсъждане от Комисията по правни въпроси още през 2023 г., когато съдия от Нови пазар, колегата е предложила едни проектоправила, съдия Галина Николова от Районен съд-Пазарджик, за въвеждане на работа с отдалечен достъп на съдиите и държавните съдебни изпълнители в ЕИСС. Тези проектоправила са обсъдени от Комисията по правни въпроси при ПВСС и през юли 2024 г. Комисията не е достигнала до окончателно решение по този въпрос. Очевидна е липсата на яснота в отговорите във връзка с дистанционната работа на съдиите – първо, със статута им, второ, със защитата на личните данни; със спецификата на процесуалната дейност в дигиталното пространство в рамките на информационната система ЕИСС, която не е само деловодна система, а система, в която се осъществяват процесуални действия в електронна форма, трето – осигуряване на киберсигурността, четвърто – нуждата от регламентация на законово ниво, чрез законова делегация, оправомощаваща ВСС да приеме правила за условията и реда при ползване дистанционно на електронната система за управление на делата. Не се е стигнало до някакъв положителен резултат във връзка с апела на съдията от Районен съд-Нови пазар.

Отново е повдигнат въпросът от Управителния съвет на Съюза на съдиите в по-подробно и пространно аргументирано предложение, депозирано на 23 декември 2025 г. и разгледано също от Комисията по правни въпроси. Участвам в тази пленумна комисия и помолих темата да остане отворена, тоест да не се повтаря процедурата от 2023 г. като проекто-правилата се приемат „за сведение“, а темата да остане отворена, да има широка дискусия по този въпрос, да се чуят аргументите на съдиите „за“ и „против“, да се ангажират и релевантните ресорни комисии към ВСС. По тази причина се взе решение от мнозинството в Комисията по правни въпроси предложението на Управителния съвет на Съюза на съдиите да бъде изпратено не само до Съвета по партньорство, а и в отдел „Информационни технологии“ към администрацията на

ВСС, към дирекция „Човешки ресурси“, за да се види как ще се уреди статутът на магистратите с оглед правилата в Кодекса на труда, към които се реферира във връзка с ползване на дистанционния достъп за работа в ЕИСС на съдиите. Ангажирали сме също и дирекция „Бюджет и финанси“, за да прецени дали са необходими допълнителни бюджетни средства за служители, които да обслужват както технологично, така е чисто организационно това решение, ако се въведат единни правила във връзка с достъпа до електронната система при ползване на дистанционна работа в нея от страна на съдиите в общите съдилища.

Също така сме ангажирали и мнението на съдиите от Върховния административен съд. Знаем, че в тяхната работа пробива път вече дигиталната система за управление на делата. А, именно – дали ЕДИС предвижда за в бъдеще такава опция – дистанционна работа на съдиите и в системата на административните съдилища и Върховния административен съд.

Изобщо доста въпроси се поставят, отколкото да са ясни отговорите.

В Комисията по правни въпроси постъпи и бе разгледано и становище на Върховния касационен съд от неговото аналитично звено. За съжаление, колегите от Върховния касационен съд дадоха отрицателна оценка на идеята към настоящи момент да се изградят единни правила за дистанционна работа на съдиите в ЕИИС. Изтъква се: характерът на съдийския труд; откритите съдебни заседания; част от работата в по-високите инстанции се извършва в колегиален съдебен състав; обстоятелството на отсъствие за деня поради някаква уважителна причина на съдия налага в реално време определянето на нов такъв за участие в състав при спазване на реда по чл. 9, ал. 2 от ЗСВ; дежурствата на съдии, които също налагат присъственото им участие в сградите на съдилищата. Поставя се въпросът и за това, че част от делата, не всички дела все още се изготвят в дигитален вариант и се подписват с електронен подпис. Налага се част от делата да се подписват на хартиен носител, да се подписват с мастилен подпис на хартия от съдиите. Една част от делата съдържат класифицирана информация или чувствителна информация и това също е съображение, което не би дало възможност за дистанционно

разглеждане на дела или пък за изнасянето на дела извън сградите на съда, позволяващо съдиите да ползват тези дела в комуникацията им вече в системата. Общо взето, такива са съображенията, и най-вече правният статут на съдиите, изобщо на магистратите, които не могат да се идентифицират с трудовоправни отношения, които да регулират техния правен статут, а те упражняват публични функции, техният статут не може да бъде идентифициран с този, който е по Кодекса на труда, а съответно пък в Кодекса на труда са предвидени възможности при определени професии, при определени дейности, те да се извършват в рамките на дигитална среда. Очевидно това е едно предизвикателство, което тепърва ще намери място, както и институционално, защото технологически то вече е намерило място - от 2022 г. поне 2500 съдии имат възможност за дистанционен достъп до ЕИСС. Колегите са снабдени с лаптопи за работа в ЕИСС, което позволява и дистанционна работа на колегите. Софтуерът, който обслужва това дистанционно включване на колегите в ЕИСС, непрекъснато се подновява. Към момента той е актуален до края на 2026 г. Специален отдел, Вие знаете, към дирекция „Информационни технологии и съдебна статистика“ към Висшия съдебен съвет непрекъснато обслужва тази функционалност. И мисля, че редица колеги се възползват от дистанционно включване, макар и в ограничен сегмент от тяхната правораздавателна дейност. Въпреки всичко, това което виждаме и в анкетата, която е проведена от Съюза на съдиите, болшинството от колегите, от 125 колеги, около 90 са казали „Да“ - искаме да има правила за дистанционна работа в системата. Интересен въпрос, въпрос на бъдещето, на непосредственото бъдеще, защото по моя преценка, има дейности в правораздавателната сфера, които биха могли да се ползват от дистанционната работа в ЕИСС, което пък ще наложи действително едни единни правила, за да има еднаквост, равнопоставеност между съдиите, за да няма дискриминационни отношения.

ВАНЯ ТЕНЕВА: Това беше и основната идея на Съюза на съдиите, това предложение е направено след проведена анкета, след като видяхме, че доста съдии работят дистанционно и освен това всеки от нас вече разполага с персонален компютър за служебни цели. Идеята ни е наистина да има единни правила за

работа според мен чак толкова детайлно да се аргументират, да се даде възможност по места да се проведат общи събрания и да се приемат правила как да работят дистанционно. Зависи каква материя работят съдиите, но една голяма част от тях може да работят от вкъщи или от офис който не е в съда, това е така наречения Теле уоркинг, който е така популярен и на Запад, пък и вече и въведен в България с Кодекса на труда, тоест да извършваш тези действия които извършваш от кабинета си само че от вкъщи, без да пътуваш свързано е и с пътуването на съдиите до различни населени места. Знаете много добре, че се организират цели конкурси за преместване когато съдиите не могат да пътуват до съответното място, командировъчно не им се плащат от 2007г. мисля, че когато са на постоянно място, а не са командировани тоест , свързано е и с по-ранното завръщане на съдиите, които са в майчинство и могат да речем да поемат някакъв обем работа и от вкъщи тоест, според мен може да се разглежда в много положителни аспекти, неznam дали ще успеем да го обсъдим изцяло днес така, че ако желаете можем да го оставим отворено като точка и да го включим в следващи заседания в Съвета за партньорство. Но наистина идеята на Съюза на съдиите съвпада със становището на ВКС, което е задълбочено и разглежда различни аспекти и заслужава внимание обсъждането му, но нашата идея не е да заседаваме дистанционно или да пренебрегваме някои основни правила, като изнасяме дела с класифицирана информация и т.н., тоест тези неща разбира се са изключения, на така или иначе предстои дигитализация и то в голям обем в правосъдната система съдиите работят вече дигитално, въпросът е дали ще бъде еднакво за всички, дали искаме да приемем единни правила като оставим естествено възможности на административните ръководители на общите събрания по подробно да организират във всеки конкретен съд как това да се случва, така че моето предложение е да го оставим отворен този въпрос и за следващи заседания на Съвета за партньорство, както преценят колегите, които са в работната група.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря колега! Да - колега Велкова, моля.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Може ли и аз да взема становище?

Аз изчетох предложенията и мога да кажа, че Българската съдийска асоциация със сигурност подкрепя тези предложения още повече, че видях, че наистина правилата са сравнително общи което действително мисля, че е по-добрия вариант, защото уредбата на отношенията и със самите служители реално следва да бъде направена на съответното ниво – административно. По отношение питане на съдии, аз не виждам защо трябва да се питат съдиите в още по-голям кръг доколкото това не налага някакво задължение да се работи дистанционно, а всъщност дава възможност за по-голяма мобилност на колегите. Мога да кажа, че реално не само технологически, но и организационно е реализирано върху определени съдилища, като пример аз мога да дам, в момента работя в Окръжен съд – Благоевград и реално аз по същия начин живея в София и не пътувам всеки ден, по-скоро според мен трябва да се институционализира, за да се премахне личния фактор в определени може би съдилища, защото при нас няма пречка реално по същия начин забелязах и в предложенията, при наличие на някаква конкретна молба, която се приеме, че е нужно спешно разрешаване веднага съответния служител уведомява съдията отделно също така ние лично се уведомяваме когато сме в състав и трябва да се приподпишат и другите колеги. Аз наистина смятам, че това е хубаво да бъде институционализирано, за да може да е достъпно за всички колеги, даже аз се учудвам, че всъщност има колеги които не работят така.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви колега! Други колеги, колегата Симеонова – административните съдилища. Как стои въпроса с дистанционната работа на съдиите към момента?

СИБИЛА СИМЕОНОВА: Предвид характера на естеството на моите задължения аз основно работя от съда, защото като председател на отделение нямам възможност дистанционно да изпълнявам тези функции, но системата предвижда възможност така, че има достъп до първоинстанционното дело което изцяло е сканирано с преписката и вече касационното дело пристигналите материали също е сканирано и при отдалечена достъп съдията може да види в цялост делото без да е необходимо да го разнася на хартия, това е едно удобство наистина, но за подписване на самия

съдебен акт и изготвянето при нас всичко е на хартия на този етап, не се подписва с електронен подпис.

СИБИЛА СИМЕОНОВА: При смесените петчленни състави, които имаме с ВКС, там подписваме всичко с електронен подпис, но по делата на ВАС на този етап всичко е на хартия. При издаване на съдебен акт.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Да, съдия Терзийска, Вие и като член на постоянната мониторингова група в ЕИСС имате експертиза по този въпрос.

МАРИЯ ТЕРЗИЙСКА: Аз както колегата Симеонова, може би заради това, че съм заместник - председател и имаме административна работа, освен това съм една от малкото, които могат да си позволят лукса да съм сама в кабинет, защото в нашия съд а и предполагам във всички останали големи съдилища липсата на достатъчно пространство и възможността на всеки колега да е сам. Вън от хипотезата която трябва да се пътува до друг град, за да се правораздава когато колегата не живее в района на съда където му е работното място, така че аз действително работя в съда, естествено с всички произтичащи от това последици. Когато трябва стоя до 20:00 часа вечерта, когато трябва идвам в събота и в неделя, това е ясно. Факт е, че в нашия съд масово колеги ползват отдалечения достъп без никакво съмнение, то е едно голямо удобство. За мен е плюс този отдалечен достъп, това е което искам да кажа и не мисля, че има спор за това още повече в Окръжен съд – Варна всички граждански и търговски дела не се подписват на хартия (освен по-старите), всички нови са само с електронен подпис. Така, че след това деловодителя само разпечатва документа за прилагане към хартиеното досие и нищо повече и поставят печат за съответствие на копието с оригинала което е в електронна среда. Което действително позволява да се използва отдалечения достъп и колегите когато нямат възможност или нещо се е случило трябва да се приберат и да излязат от съда все пак да си спазват процесуалните срокове и да постановят съответните съдебни актове. Въпросът е до колко трябва да се приемат единни правила, нали всъщност за това сме се събрали, иначе аз нямам никакво съмнение в ползите от отдалечения достъп за себе си и мисля за много колеги съдии с които съм разговаряла, по скоро е

въпрос какво трябва да съдържат, защото дали да са общи и ако са общи дали да не оставим на общите събрания на съдилищата да доразвият тези правила или да уредят нещо повече в подробности с оглед спецификата на организация на работа в този съд. Трябва просто да внимаваме когато приемаме такива правила да не сме уязвими те са публични и съответно са достояние на гражданите, на страните и трябва внимателно да се изработят, да се изготвят така че всъщност да са изцяло в полза на съдиите и на правосъдието, но да елиминираме тази възможност да се ползват с не добри намерения от страни по дела срещу нашата работа. За това считам, че е важно ако се изработят такива единни правила не съм разговаряла с колегите от нашия съд и от колегите от апелативния район, преди няколко дни получих материалите за днешното заседание, би ми било интересно да чуя тяхното мнение по отношение на това какво считат за изработването на единни правила, защо не, все пак трябва да държим сметка за нашия статут, и за всички специфики на нашата правораздавателна дейност, ако такива правила се изготвят и съм съгласна с колегата Тенева, че да, този въпрос би могъл да остане отворен и още така да се мисли по него, но аз при всички случаи ще го сведа до знанието на колегите от апелативния район, за да чуя тяхното мнение. Не знам тези 125 колеги дали са от цялата страна или предимно колегите от София.

ВАНЯ ТЕНЕВА: Ние нямаме обратна връзка от къде са, тъй като ние събираме имейлите, но анкетата беше разпространена в цялата страна, а това което споменахте за изпълнението електронно подписаните разпореждания - на съдебните актове на съдиите не във всички съдилища се изпълнява от деловодителите и точно за това искам да кажа, че има нужда в някаква степен поне от някакви единни правила особено за колегите които пътуват от други градове да имат възможност един или два дни от седмицата, примерна моя сметка, да могат да работят от вкъщи което според мен значително би облекчило да се попълват места по различните съдилища..

МАРИЯ ТЕРЗИЙСКА: Въпросът е да се прецизират правилата какво да съдържат.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Точно така, и аз съм на това мнение, че трябва да има правила, но тези правила не могат да всеобхващат всички дейности, които извършват магистратите, а само тези които позволяват в условията на електронна среда изцяло да се ползва електронната среда, разбира се с всички уговорки, че трябва да има и защита на чувствителната информация и на всички данни, които ще се оповестяват в тази електронна среда макар и тя да е защитена, тя е защитена с пароли - знаем всички със специални системи които защитават информационната сигурност и към момента, но все пак трябва да се внимава.

Много благодаря колеги за вашето участие. Вие знаете, че нашите заседания следва да приключат с решение, за да оповестим пред обществеността всъщност какво сме направили в заседанието, как сме решили въпросите, които сме обсъждали. Дали не ви се струва, че след като е готов протоколът, в случая се прави звукозапис, да ви го предоставим и вие да формулирате предложение за решение. Всеки от нас се ориентира към някакво решение, може би по първата точка решението ни е, че са необходими такива правила, но следва да се прецизират с оглед особеностите на статута на магистратите, спецификата на процесуалната дейност и те да обхващат онези процесуални действия, при които е възможно без да се нарушава правораздавателния процес, биха могли да бъдат въведени като правила за дистанционен достъп.

Защото технологично ние имаме такива възможности, но следва и институционално да бъдат уредени - дали във вътрешни правила, сега основният въпрос е, че нямаме законова делегация на каквато са основани всички наредби, които уреждат ползването на електронните системи - Наредбите № 4, №5, №6 и затова това е основният аргумент на аналитичното звено на ВКС, че всъщност няма законова основа да създаваме такива правила.

МАРИЯ ТЕРЗИЙСКА: И аз, ако позволите... правилата се създават, за да се изпълняват, ако те са с пожелателен характер това е по скоро да се обобщят едни добри практики, които да ползват колегите, за това казах, че много внимателно ако ще се правят правила, защото те винаги са въз основа на някаква разпоредба и малко хем да са пожелателни, ако колегите съдии ги

искат, пък хем да са правила за работа ми се струва че.... Да, за мен темата е отворена.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Да темата е отворена, но съдържателно как е отворена, предстои обсъждане. В този смисъл – обсъждането има бъдеще по темата. Следва да бъдат съобразени всичките аспекти на специалния статут на магистратите, на процесуалната дейност, която е очертана от процесуалните Закони, Конституцията и ЗСВ и от специалните правила за работа в електронните системи, които са създадени на база законова делегация. В този аспект се очертава да бъде нашето решение. А по отношение на точка 2, която обсъдихме за Централизираното разпределение на заповедните производства какво решение предлагате, най – обобщено.

ВАНЯ ТЕНЕВА: Може би Съветът за партньорство да направи като предложение към работната група в която е съдия Терзийска.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги искате ли, когато е готов протоколът от нашата среща с молба към вас ще изпратим протокола, за да вземем общо решение и по първа и по втора точка, за да не е еднолично формулирано решение от мен, което е недопустимо. Въпреки че винаги се старая да обобщавам вашите мнения и становища.

МАРИЯ ТЕРЗИЙСКА: Това, което каза колегата Тенева, сега само да направя разграничение, че аз не съм в работната група за заповедни производства, а съм в постоянната работна група за натовареност. Това което пожела колегата Тенева е евентуално резултатите от работата на работната група за натовареност във връзка с актуализации или не, зависи какво становище ще излезе базовите коефициенти по приложение 3.1, тя пожела да бъдат сведени до знанието на Съвета за партньорство това би могло да бъде едното тогава когато ние излезнем със становище за да може Съвета за партньорство също да изрази становище, проблемите по техническото функциониране на модула заповедни производства, те касаят другата работна група дори и не касаят работната група за ЕИСС, защото там пък мониторинга е за общите модули, които са за всички останали производства, а не за централизираното разпределение.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря ви, при всички случаи след като вие получите протокола, сме отворени да обсъдим предложения за решения по тези две точки, ако желаете така да бъде най-коректно.

ВАНЯ ТЕНЕВА: Съгласна съм с предложението.

СИБИЛА СИМЕОНОВА: Не възразявам и аз.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колегата от следствието съжалявам, че няма да можем да обсъдим днес вашата тема, също актуална, но се надяваме следващото ни събиране, не знам дали ще бъдем в същия формат или вече с новия състав на Висшия съдебен съвет, но животът продължава и проблемите продължават да бъдат поставяни и решавани от институцията.

СТОЯН ИВАНОВ: Искях само да кажа нещо за дистанционната работа на съдиите. Не виждам защо това се разглежда за създаване на по-голямо удобство на съдиите. Според мен този проблем би следвало да се разглежда такъв, който ако бъде разрешен, е с цел за самите страни, а не за самите съдии.

ВАНЯ ТЕНЕВА: Нашето становище беше в този смисъл, че всъщност ще направи по-добре, по-бързо произнасяне.

СТОЯН ИВАНОВ: Става дума едно производство да бъде по-бързо, аз така разбирам нещата.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Чудесен финал. И това означава какво?, повишаване доверието в правосъдието.

СТОЯН ИВАНОВ: Повишаване ефективността на работата на съда, от там и повишаване на доверието в съдебната система като цяло.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре, благодаря. Благодаря колеги, ще очаквате протокола и съответно ще очакваме вашите предложения за решения по двете точки. Много ви благодаря за участието, беше ползотворно, в духа на разбирателство, на емпатия. Желая ви здраве, успех!

**СЪПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪВЕТА ЗА
ПАРТНЬОРСТВО КЪМ ВСС:**

ВЕРОНИКА ИМОВА

/п/

**След запознаване със съдържанието на протокола от заседанието, проведено на 24.04.2026г., членовете на Съвета за партньорство се обединиха в следното решение:*

По т.1 Въвеждането на единни правила за дистанционна работа в електронните системи на съдилищата, като важна стъпка към изграждане на по-устойчива и гъвкава организация в работата на магистратите, е възможно и постижимо след задълбочено проучване за необходимостта от законова регламентация и при спазване на изискуемите технически параметри за обезпечаване в дигитална среда на законосъобразното осъществяване правораздавателните функции на съдиите.

По т.2 При спазване алгоритъма за разпределение на заповедните дела, съобразно приетите от Съдийската колегия правила за оценка на натовареността и за централизираното им разпределение, да се предприемат и институционални мерки от Съдийската колегия на ВСС, съобразени с решенията на Работната група по заповедни дела, постоянните Работни групи за натовареност към КСКНСС и с решенията на временната Работна група, сформирана с решение по протокол №14/16.12.25 г., т. 2 на КСКНСС към СК на ВСС, с оглед постигане на устойчивост за справедливо и равномерно разпределение на заповедните дела в районните съдилища в страната.

**СЪПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪВЕТА ЗА
ПАРТНЬОРСТВО КЪМ ВСС:**

ВЕРОНИКА ИМОВА
/п/

*Изготвил:
Даниела Петкова
Сътрудник на СП към ВСС*